

РЕШЕНИЕ

№ 1127

гр. София, 19.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 50 състав,
в публично заседание на 10.12.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Николова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **7676** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл.76, ал.5 от Закона за здравното осигуряване /ЗЗО/.

Образувано е по жалба на УМБАЛ [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Й. Л. П., срещу Заповед за налагане на санкции № РД-12-186/02.07.2017 г. на И.д директор на СЗОК, с която е наложена санкция „финансова неустойка“ в общ размер на 900 лв. за три нарушения по КП № 218.

В жалбата се твърди, че оспорената заповед е незаконосъобразна, неправилна и необоснована, като издадена при съществени нарушения на материалния и процесуалния закон. Сочи се, че административният орган не е съобразил всички относими по случая доказателства, въз основа на които да бъде обоснован правилен извод относно липсата или наличието на фактическия състав на нарушението по чл. 30, т. 5 от НРД за МД 2017 г. На следващо място е посочено, че процесният административен акт е лишен от съществени мотиви. Счита, че диагностично-лечебният алгоритъм /ДЛА/ при лечението на пациентите е спазен изцяло, като при хоспитализацията на лицата били извършени всички необходими диагностично-терапевтични дейности, които обуславят завършеност на клинична пътека № 218. Допълнително предоставената медицинска услуга по допълнителен физиотерапевтичен пакет била направена доброволно по искане на здравноосигурените лица срещу заплащане по утвърден ценоразпис на услугите при свободно договаряне между страните. Моли за отмяна на оспорената заповед.

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно уведомен, не се явява и не се представлява. В писмена молба по делото от 09.12.2019 г. излага подробни съображения относно незаконосъобразността на процесната заповед.

Ответникът – директорът на СЗОК, чрез процесуалния си представител юрк. Й. моли жалбата да бъде отхвърлена. Сочи, че по трите клинични случая е поискано заплащане за допълнителни рехабилитационни процедури, а нужда от такива в рамките на хоспитализацията не била необходима. Такава следвало да се извърши след дехоспитализацията на пациент и по КП 256 и 265. На следващо място посочва, че лечебното заведение по сключен с НЗОК договор разполагало с щатен рехабилитатор, който можел да предостави здравна услуга, включително по КП 256 в обхвата на медицинската помощ по чл. 45, ал. 1, т. 4 от ЗЗО. По делото не били представени доказателства, че пациентите могат да направят информиран избор да заплатят по ценоразписа на лечебното заведение. Не били представени и доказателства за изразени волеизявления на пациентите с искания за допълнителна рехабилитация, нито за това, че са информирани по надлежния ред, че заплащането на процедурите не се поема от НЗОК по сключения с лечебното заведение договор. Счита, че е налице реализиране на търговските интереси на лечебното заведение.

Административен съд София - град, Второ отделение, 50-ти състав, като прецени и анализира събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съобрази доводите на страните и извърши цялостна проверка на оспорения акт в изпълнение на правомощията си по чл. 168 от АПК, намира за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят УМБАЛ [фирма] е лечебно заведение по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 1 от Закона за лечебните заведения /ЗЛЗ/. В това си качество дружеството е сключило с Националната здравноосигурителна каса /НЗОК/ договор за оказване на болнична помощ, а именно: № 22-3981/11.05.2017г. за оказване на болнична помощ по клинични пътеки /стр. 80 и сл./, на основание чл. 59, ал. 1 ЗЗО и в съответствие с НРД за МД за 2017г., в т.ч за КП № 218.

Със Заповед № РД-18-1250/21.09.2017г. /стр. 28-29/, издадена на основание чл. 20, ал. 1, т. 2 и чл. 72, ал. 2 от ЗЗО и чл. 11 от Инstrukция № РД-16-31/23.06.2016г. за условията и реда за осъществяване на контрол по чл. 72, ал. 2, 3, 4, 5, 6, 7 и 8 ЗЗО и § 11 от НРД за МД за 2017г., във връзка с Указание № РД-16-17/05.05.2017г. на Управителя на НЗОК и Председателя на Б., директорът на СЗОК е наредил да бъде извършена проверка на жалбоподателя със задачи: 1. „Контрол по изпълнение на договора; 2. Контрол по изпълнение на договора във връзка с писмо на НЗОК с вх. № 35-00-898/3/05.07.2017г. на СЗОК, относно установено рязко нарастване на индикативните стойности по Приложение № 1 и Приложение № 3 към чл. 4, ал. 1, т. 1 и т. 3 от Правилата за условията и реда за прилагане на чл. 4, ал. 1, ал. 2 и ал. 3 от Закона за бюджета на НЗОК за 2017г. Определени са видът и обхватът на проверката – пълна, срокът на проверката, както и длъжностните лица, които да я извършат.

За резултатите от проверката е съставен Протокол № РД-18-1250-1/04.10.2017г. /стр. 30-33/, връчен на представител на лечебното заведение на 05.10.2017г. В същия протокол са обективирани констатациите за нарушения по посочения по-горе договор, в случая касаещи КП № 218, а именно:

По т. 1. По КП № 218 „Оперативни процедури с алопластика на тазобедрена и колянна става“

В ИЗ № 18032 на ЗОЛ В. Р. С., според проверяващите е хоспитализирана на

20.07.2017 г. и дехоспитализирана на 30.07.2017 г. с основна диагноза „Счупване на бедрената шийка, закрито“, като има издадена фактура с № [ЕГН] от дата 24.07.2017 г. за предоставена услуга – рехабилитация след тазобедрено протезиране на стойност 100 лева. Извършеното плащане от ЗОЛ се явява по време на болничния му престой в ЛЗ. Посочено е, че са нарушени разпоредбите на чл. 30, т. 5 от НРД за МД 2017г.

В ИЗ № 19270 на ЗОЛ И. К. Гутов, според проверяващите е хоспитализиран на 24.07.2017 г. и дехоспитализиран на 30.07.2017 г. с диагноза „Коксартрозис синистра. Е. коксе синистра“, като има издадена фактура с № [ЕГН] от дата 26.07.2017 г. за предоставена услуга – рехабилитация след тазобедрено протезиране на стойност 100 лева. Извършеното плащане от ЗОЛ се явява по време на болничния му престой в ЛЗ. Посочено е, че са нарушени разпоредбите на чл. 30, т. 5 от НРД за МД 2017г.

В ИЗ № 19069 на ЗОЛ Р. Н. Н., според проверяващите е хоспитализиран на 25.07.2017 г. и дехоспитализиран на 31.07.2017 г. с диагноза „Коксартрозис синистра. Е. коксе синистра“, като има издадена фактура с № [ЕГН] от дата 27.07.2017 г. за предоставена услуга – рехабилитация след тазобедрено протезиране на стойност 100 лева. Извършеното плащане от ЗОЛ се явява по време на болничния му престой в ЛЗ. Посочено е, че са нарушени разпоредбите на чл. 30, т. 5 от НРД за МД 2017г.

В законоустановения срок е постъпило писмено възражение с вх. № 22-3981-57/12.10.2017г. от д-р Й. Л. П., в качеството му на управител на УМБАЛ [фирма] срещу констатациите отразени в Протокол № РД-18-1250-1/04.10.2017г. (л. 34-36), като липсват възражения относно установеното по КП № 218 в посочените по-горе ИЗ № 18032, ИЗ № 19069 и ИЗ № 19270. Същото е било разгледано от Арбитражна комисия по медицинските дейности. С Решение № 26 Арбитражната комисия по медицинските дейности е стигнала до решение, че възражение вх. № 22-3981-57/12.10.2017г. е неоснователно и не се приема.

Административното производство е приключило с постановяване на процесната Заповед № РД-12-186 от 02.07.2018 г. за налагане на санкция „финансова неустойка“ в общ размер на 900 лева.

С оглед разпределената доказателствена тежест /чл. 170 от АПК/ и принципите на процеса относно участието на страните в съдебното производство, събирането на доказателства и служебното начало, обуславящо инициативата на съда при установяване на обективната истина /чл. 7 – чл. 9; чл. 171 от АПК/, към делото са приобщени следните писмени доказателства: епикризи на ЗОЛ, направления за хоспитализация, фактури, Инструкция № РД-16-31/23.06.2016г.

Заповедта е връчена на упълномощено от лечебното заведение лице на 10.07.2018 г. Жалбата срещу № РД-12-186 от 02.07.2018 г. е подадена на 12.07.2018г. в СЗОК с вх. № 22-3981/34 и въз основа на нея е образувано настоящото производство.

По искане на жалбоподателя по делото е допусната съдебно-медицинска експертиза /СМЕ/, в която вещото лице сочи, че КП 218 не изисква провеждането на никаква рехабилитационна дейност в рамките на хоспитализацията от минимум 6 дни. В цената на КП 218 не били включени рехабилитационни процедури в никакъв обем, поради преценката на изготвящите алгоритъма, че няма нужда от такава дейност за първите няколко дни след проведената смяна на става. Тази нужда била предвидена като възможност веднага след дехоспитализацията по КП 218 или в рамките на 1 месец след това, по други клинични пътеки (256 и 265) където се заплаща рехабилитацията на ЗОЛ, ако имат медицинските показания за такава. Вещото лице посочва още, че КП 218 не изисква рехабилитационни процедури в алгоритъма си и

съответно не заплаща такива. За този вид медицинска дейност НЗОК е предвидила заплащане на ЗОЛ по други 2 клинични пътеки, което дава две възможности на преминалите по КП 218 пациенти. По клинична пътека 256 болниците могат да хоспитализират ЗОЛ за рехабилитация още на другия ден след дехоспитализацията по КП 218, ако имат назначен щатен рехабилитатор, дейност която се реализира на практика в болничните заведения в столицата и провинцията и за която дейност си получават парите от НЗОК по КП 256. И тъй като УМБАЛ [фирма] предлагала платената услуга „Допълнителна рехабилитационна програма“, то можело да се направи извод, че те имат щатни рехабилитатори и могат да се възползват от възможността по КП 256. По КП 265 е посочено, че физикална терапия и рехабилитация на пациенти със заболявания на опорно-двигателния апарат се предлага до 1 месец (при медицински противопоказания до 3 месеца) от проведено болнично лечение за новооткрито или усложнено основно заболяване, посочени в блок „Кодове на болести по МКБ-1" на клинична пътека (удостоверява се с приложена в ИЗ епикриза). По тази клинична пътека, ВЛ сочи, че работят различни болници за долекуване с рехабилитационна насоченост, в това число и 13 национални центъра, където преминалите по КП 218 могат веднага да се насочат в рамките до 1 месец с приложена епикриза от лекуващата болница и да проведат рехабилитацията по линия на НЗОК. От тази клинична пътека се възползвали клиники, които нямат собствен рехабилитатор на щат или се установи нуждата от рехабилитация на преминалите по КП 218 на по-късен етап (до 30 дни).

В заключението на СМЕ ВЛ посочва още, че всички големи болници, включително и УМБАЛ „С.“, си имат политика за допълнително финансиране чрез предоставяне на списък на пациентите с платени допълнителни услуги, в частност „Допълнителната рехабилитационна програма по желание на пациента“. Коректният начин е, ако на такива пациенти се предоставела тази услуга, да подпишат декларация за информирано съгласие, че са запознати с условията при които НЗОК заплаща рехабилитационната дейност след тяхната операция по смяна на става по КП 256 и 265, но предпочитат платената допълнителна програма. При така установената фактическа обстановка, съдът в настоящия състав обосновава следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Същата е подадена в предвидения в чл. 149, ал. 1 от АПК срок, подадена е от надлежна страна, при наличие на правен интерес от обжалването и срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съобразно разпоредбата на чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган – изпълнителен директор на СЗОК, предвид разпоредбата на чл. 74, ал. 5 от ЗЗО, съгласно която, когато лицето – обект на проверката, не изрази становище по ал. 4 или изразеното от него становище не съдържа възражения по направените от длъжностното лице по ал. 3 констатации, управителят на НЗОК, съответно директорът на РЗОК издава заповед, с която налага санкция, когато са констатирани нарушения от длъжностните лица, извършили проверка на основание чл. 72, ал. 2 ЗЗО. Изпълняващият длъжността директор на СЗОК е компетентен орган, съгласно Заповед № ЗО-1153/11.09.2017 г.

Актът е издаден в предписаната писмена форма, в него са посочени фактическите и правните основания за издаването му, както и съдържа разпоредителна част, с която се определят задълженията за адресата му, начинът и срокът на изпълнението им. При издаване на процесната заповед, съдът приема, че са спазени административнопроизводствените правила, разписани в чл.74 ЗЗО. Назначена е специална комисия, която да извърши проверка на лечебното заведение. Заповедта за назначаване на комисията и за възлагане на проверката - Заповед № РД-18-1250/21.09.2017 г. на директора на СЗОК, е връчена на представител на лечебното заведение на 25.09.2017 г.

Същата съдържа необходимите реквизити, като в съответствие с разпоредбата на чл. 72, ал.2 от ЗЗО и в съответствие с чл. 11, ал. 1 от Инструкция № РД-16-31/23.06.2016 г. за условията и реда за осъществяване на контрол по чл. 72, ал.2, 3, 4, 5, 6, 7 и 8 ЗЗО, са определени служители на СЗОК, които да участват при извършването на проверката. В заповедта за възлагане на проверката се съдържат задачите на проверката, конкретно две, целта и срокът на проверката, служителите, които следва да я извършат. Проверката е извършена в съответствие с изискванията, залежали в Инструкция № РД-16-31/23.06.2016г. за условията и реда за осъществяване на контрол по чл. 72, ал.2, 3, 4, 5, 6, 7 и 8 ЗЗО, издадена от управителя на НЗОК, в съответствие със законовата делегация, дадена в чл. 72, ал.10 ЗЗО. След извършване на проверката са съставени протоколи – Протокол № РД-18-1250-1/04.10.2017 г., в които са отразени констатациите от проверката и са дадени съответните препоръки и ПНПС № РД-18-1250-2/05.10.2017 г..

Протоколите са връчени на представител на дружеството. Представено е възражение от жалбоподателя. Относно предоставената възможност на жалбоподателя да представи писмено възражение пред директора на РЗОК в 7-дневен срок от връчване на протокола, като същият се е възползвал, но липсват възражения относно установеното по КП № 218. Възражението е разгледано от Арбитражна комисия по медицински дейности, като с Решение № 26 Арбитражната комисия е стигнала до решение, че възражението е неоснователно и не се приема. Въз основа на протокола е издадена докладна записка от работната група по проверката с направено в нея предложение. Въз основа на протокола и докладната записка е издадена процесната заповед.

В оспорената заповед са изложени фактически и правни основания, които кореспондират помежду си и от разпоредителната част на акта е видна еднозначно волята на издателя му. Същите са достатъчно ясно описани и се изразяват в това, че е извършено допълнително плащане от трите ЗОЛ по време на болничния им престой. Посочено е конкретното изискване, което е нарушено, както и правната норма, която въвежда това изискване. Т.е., нарушението е описано в достатъчна степен, за да може жалбоподателят да разбере за какво му е наложена санкция и да организира защитата си.

С оглед на изложеното съдът намира, че при постановяване на процесната заповед не са допуснати съществени процесуални нарушения, водещи до отмяна на акта на процесуално основание, като не е допуснато нарушение на правото на защита на засегнатото лице, както и не са допуснати такива нарушения, които ако не бяха допуснати, би могло да се стигне до формирането на друг извод у решаващия орган.

При установената липса на процесуални нарушения, водещи до отмяна на обжалвания акт /в неговата цялост/, правният спор се свежда до изследване наличието на

материалноправните предпоставки за ангажиране на отговорността на изпълнителя на болнична помощ за възстановяване на заплатената от СЗОК сума в общ размер 900 лева.

Съгласно разпоредбата на чл. 72, ал.2 ЗЗО контролът по изпълнение на договорите с НЗОК за оказване на медицинска и/или дентална помощ се осъществява чрез проверки, извършени от длъжностни лица - служители на НЗОК, определени със заповед на управителя на НЗОК или от оправомощено от него длъжностно лице, и от длъжностни лица от РЗОК - контрольори. При установяване на нарушение по чл. 73, ал. 1 съответното длъжностно лице по чл. 72, ал. 2 съставя и подписва протокол, в който описва установените факти, съгласно чл. 74, ал.3 ЗЗО. А съгласно ал. 5 от с.з, когато констатациите в протокола не са оспорени в 7-дневен срок, се прилагат санкциите, предвидени в договора между РЗОК и изпълнителя на медицинска или на дентална помощ, като директорът на съответната РЗОК издава заповед за налагане на санкция.

По силата на чл. 1, ал. 1 от Договор № 22-3981/11.05.2017г. за оказване на болнична медицинска помощ по клинични пътеки, УМБАЛ [фирма] се е задължило да оказва на ЗОЛ болнична медицинска помощ по клинични пътеки по приложение № 9 към чл. 1 на Наредба № 2 от 2016г. за определяне на основния пакет от здравни дейности, гарантиран от бюджета на НЗОК и посочени съответно в приложение № 16 „Клинични пътеки“ на НРД за МД за 2017г. - за клинична пътека КП № 218.

Според чл. 30, т. 5 от НРД за МД 2017г., изпълнителите на медицинска помощ се задължават да не изискват плащане или доплащане от осигуреното лице за видове медицинска дейност, която е заплатена от НЗОК, извън предвидената сума, с изключение на медицински изделия за определени КП/АПр, в които изрично е посочено.

Изискването за КП № 218 е, че клиничната пътека се счита за завършена, ако е извършена една основна оперативна процедура от посочените в блок Кодове на основни процедури по МКБ-9 КМ/АКМП и минимум три диагностични процедури с кодове от Приложение № 24/АКМП, насочени към основното заболяване. Следователно в цената на КП № 218 не са включени рехабилитационни процедури в никакъв обем. Тази възможност е предвидена веднага след дехоспитализацията по КП № 218 или в рамките на 1 месец след това, по други клинични пътеки, а именно № 256 и № 265, където се заплаща рехабилитацията на ЗОЛ, ако имат медицинските показания за такава.

По КП № 256 - „Продължително лечение и ранна рехабилитация след оперативни интервенции с голям и много голям обем и сложност с остатъчни проблеми за здравето“, болниците могат да хоспитализират ЗОЛ за рехабилитация веднага на следващия ден след дехоспитализацията по КП № 218, ако имат назначен щатен рехабилитатор. По КП № 265 – „Ф. терапия и рехабилитация при болести на опорно-двигателен апарат“, физикалната терапия и рехабилитацията могат да бъдат осъществени до 1 месец (при медицински

противопоказания до 3 месеца) от проведеното болнично лечение за новооткрито или усложнено основно заболяване, посочени в блок „Кодове на болести по МКБ-1“ на КП, като се удостоверява с приложена в ИЗ епикриза.

Въз основа на доказателствата по делото се приема, че пациентите В. Р. С., И. К. Гутов и Р. Н. Н. са приети и лекувани по една и съща Клинична пътека № 218 като е безспорно, че има извършено допълнително плащане от трите ЗОЛ на неизискуема услуга (рехабилитационна) в рамките на хоспитализацията по тази КП. При това положение независимо от това, че УМБАЛ „С.“ е представила утвърден ценоразпис за платени допълнителни услуги, в който е включена и платена услуга „рехабилитация“, то при наличие на щатен рехабилитатор и на предвидено заплащане на ЗОЛ по други 2 клинични пътеки – КП № 256 и КП № 265, даващи възможност на преминалите по КП № 218 пациенти да проведат рехабилитацията по линия на НЗОК, допълнителното заплащане не е необходимо. В настоящия случай не са представени доказателства, че болничното заведение е предоставило на пациентите да подпишат декларация за информирано съгласие, че са запознати с условията при които НЗОК заплаща рехабилитационната дейност след тяхната операция по смяна на става по КП № 256 и КП № 265, и че същите са изразили по надлежния ред, че предпочитат платената допълнителна рехабилитационна услуга. Горното се потвърждава и от заключението на вещото лице, като допълнително в проведеното съдебно заседание на 10.12.2019 г., същото заявява, че в рамките на КП не се изисква рехабилитация, тъй като пациентите имат незараснали оперативни рани с наложени превръзки.

За прилагането на нормативното правило, когато има извършено допълнително заплащане на неизискуеми рехабилитационни процедури в рамките на хоспитализацията, е ирелевантно обстоятелството, че лечебното заведение има утвърден ценоразпис за допълнителните рехабилитационни програми. КП № 218 не изисква рехабилитационни процедури в алгоритъма си и съответно не заплаща такива.

Във връзка с гореизложеното, съдът намира възражението на оспорващото дружество за неоснователно. Наложените санкции от И.д. директор на СЗОК на дружеството по отношение на трите нарушения по КП № 218 са мотивирани с факта, че извършеното плащане от трите ЗОЛ се явява по време на болничния им престой в ЛЗ и същите не отговарят на изискванията на НРД за МД за 2017 г. за условията и реда за сключване на договори с изпълнители на болнична помощ, където в чл. 30, т. 5 е посочено, че изпълнителите на медицинска помощ се задължават да не

изискват плащане или доплащане от осигуреното лице за видове медицинска дейност, която е заплатена от НЗОК, извън предвидената сума, с изключение на медицински изделия за определени КП/АПр, в които изрично е посочено.

Съгласно чл. 55, ал.2 от ЗЗО националните рамкови договори съдържат условията, на които трябва да отговарят изпълнителите на медицинска помощ, както и реда за сключване на договори с тях, следователно законът посочва, че редът и условията, на които трябва да отговарят ЛЗ, за да сключат договор с НЗОК са изрично уредени в НРД. В настоящия случай в НРД съществува изискване в ЛЗ, изпълнителите на медицинска помощ се задължават да не изискват плащане или доплащане от осигуреното лице за видове медицинска дейност, която е заплатена от НЗОК, извън предвидената сума, с изключение на медицински изделия за определени КП/АПр, в които изрично е посочено. Оспорващото ЛЗ е нарушило това изискване, тъй като е допуснало допълнително плащане на неизискуеми услуги (рехабилитационни) в рамките на хоспитализацията по КП № 218, като за същите е предвидена възможност да бъдат извършени веднага след дехоспитализацията на пациентите по КП № 218 или в рамките на 1 месец след това по други две клинични пътеки, а именно КП № 256 и КП № 265. Предвид изложеното, съдът намира, че правилно административният орган е постановил процесната Заповед № РД-12-186/02.07.2018г. за налагане на санкции като намира възражението на оспорващото дружеството за неоснователно. Наложените санкции от И.д. директор СЗОК на дружеството по отношение на КП № 218 са мотивирани с факта, че ЛЗ не отговаря на изискванията на НРД за МД за 2017 г. за условията и реда за сключване на договори с изпълнители на болнична помощ, където в чл. 30, т. 5 от договора изрично е посочено, че изпълнителите на медицинска помощ се задължават да не изискват плащане или доплащане от осигуреното лице за видове медицинска дейност, която е заплатена от НЗОК, извън предвидената сума, с изключение на медицински изделия за определени КП/АПр, в които изрично е посочено. Ето защо, след като при извършената проверка на място се установява, че е извършено допълнително плащане от три ЗОЛ по време на болничния им престой, то правилно е прието в обжалваната заповед, че жалбоподателя е нарушил условията и реда за оказване на медицинска помощ и правилно е наложена за всяко от трите нарушения финансова неустойка в близък до минималния размер от 300 лева, предвидени в нормата на чл. 403, ал. 3 от НРД за МД за 2017 г., като не се установява извършеното нарушение да е маловажен случай по смисъла на § 1, т. 4. от ДР на НРД за МД за 2017 г.

В производството пред съда не бяха ангажирани доказателства, оборващи констатациите, изложени в протокола от проверката и послужили за фактически основания при постановяване на оспорения акт.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав намира оспорената заповед за издадена от компетентен орган, в кръга на предоставените му правомощия, в изискуемата се от закона форма за валидност, при стриктно спазване на административно производствените правила и при правилно приложение на материалния закон. Същата е съобразена и с целта на закона да се гарантирана качество на медицинската помощ. Изложеното налага извод за неоснователност на жалбата.

По изложените съображения и на основание чл.172 ал.2 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 50 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на УМБАЛ [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу Заповед за налагане на санкции № РД-12-186/02.07.2017 г. на И.д. директор на СЗОК, с която е наложена санкция „финансова неустойка“ в общ размер на 900 лв. за три нарушения по КП № 218.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба, в 14 дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: